

Kraków, 25/03/2024

Ocena dorobku naukowego dr. Zbigniewa Malinowskiego i Jego osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych w związku z postępowaniem w sprawie o nadania stopnia doktora habilitowanego

Tytuł osiągnięcia naukowego: *Synteza, modyfikacje, właściwości przeciwbólowe i przeciwnowotworowe wybranych układów heterocyklicznych - pochodnych fthalazyny, chinazoliny, chinoliny*

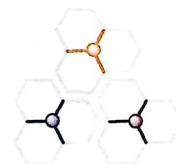
Sylwetka Kandydata (informacje wstępne)

Pan dr Zbigniew Malinowski związał swoją karierę zawodową z Uniwersytetem Łódzkim, gdzie w roku 1995 roku obronił pracę magisterską zatytułowaną *Synteza 4-pirydyloftalazonów* pod opieką prof. dr. hab. Jana Epszajna (Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii). Bezpośrednio po obronie pracy magisterskiej podjął pracę w Wydziale Chemii na stanowisku asystenta w Katedrze Chemii Organicznej jednocześnie realizując projekt badawczy, który stał się podstawą rozprawy doktorskiej zatytułowanej *Aromatyczne orto-ketonokwasy karboksylowe, ich otrzymywanie oraz wykorzystanie do syntezy związków heterocyklicznych o potencjalnej aktywności biologicznej* obronionej w roku 2003, której promotorem był również prof. Epszajn. Po obronie został zatrudniony na stanowisku adiunkta w tej samej jednostce, gdzie bez żadnej przerwy, choć ze zmieniającym się charakterem (2003-2015 adiunkt w grupie pracowników naukowo-dydaktycznych; 2015-2019 - asystent w grupie pracowników naukowych) nadal jest zatrudniony (od 2019 ponownie na stanowisku adiunkta w grupie pracowników naukowo-dydaktycznych).

Ocena osiągnięcia habilitacyjnego (naukowego)

Prace nad optymalizacją struktury małowartościowych związków organicznych w kierunku modyfikacji czy wręcz poprawy określonego efektu, w tym biologicznego czy terapeutycznego to niezwykle złożone zagadnienie, które wymaga współpracy pomiędzy szeregiem specjalistów różnych dziedzin. W tym aspekcie wciąż niezwykle istotną rolę odgrywa podejście ściśle chemiczne, które na bazie prowadzonych syntez jest w stanie dostarczyć materiału do badań, a przy odpowiedniej interakcji pomiędzy specjalistami z poszczególnych pól możliwe jest aktywne reagowanie na obserwowane zachowanie. Monotematyczny cykl przedstawianych publikacji stanowiących osiągnięcia habilitacyjne zatytułowane *Synteza, modyfikacje, właściwości przeciwbólowe i przeciwnowotworowe wybranych układów heterocyklicznych - pochodnych fthalazyny, chinazoliny, chinoliny* to materiał, który konfrontuje się właśnie z takim problemem, a zawarty jest w 8 publikacjach i jednym zgłoszeniu patentowym powstałych w latach 2009-2022. Wszystkie publikacje stanowiące podstawę osiągnięcia

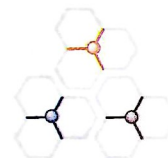

naukowego to pozycje wieloautorskie (pomiędzy 3 a 9 współautorów), spośród których w 7 Habilitant jest autorem pierwszym, w jednej drugim, a w zgłoszeniu patentowym występuje na ostatniej pozycji. Należy podkreślić, że dołączone do wniosku oświadczenia współautorów jednoznacznie pokazują wiodący udział Habilitanta w przedstawianych badaniach i nie pozostawiają wątpliwości, co do Jego w nich udziału. Pewne wątpliwości budzi oświadczenie dotyczące pozycji P1 samego Habilitanta, który stwierdza, że był odpowiedzialny za kontakty z wydawnictwem jednak Autorem korespondencyjnym w tej publikacji (*Archiv der Pharmazie*, **2009**, 342, 41-47) jest p. dr Wanda Pakulska. W pozostałych publikacjach stanowiących osiągnięcie naukowe dr Malinowski jest autorem korespondencyjnym. Wszystkie 9 pozycji z okresu 13 lat, (0.69 publikacji rocznie) ukazały się w bardzo specjalistycznych czasopismach o sumarycznym współczynniku wpływu dla 8 publikacji indeksowanych (Habilitant włącza w osiągnięcie również zgłoszenie patentowe) równym 16.206 (tj. średnio na publikację 2.026). To bardzo słaby wynik biorąc pod uwagę rozpiętość czasową realizowanych zadań i należy podkreślić, że wspomniane parametry są poniżej przeciętnej na etapie starania się o stopień doktora habilitowanego i trudno uznać je za wystarczające. Ta tendencja jest również zauważalna w liczbie cytowań niezależnych publikacji wchodzących w cykl monotematyczny, która wynosi ok. 50 we wszystkich głównych bazach danych i ok. 60 z autocytowaniami. Habilitant podaje również liczbę punktów ministerialnych dla każdej z opublikowanych w cyklu pozycji, w którym dominują czasopisma przypisane do grupy 40 pkt. (4), ale także 70 pkt. (3), a jedynie jedna z nich jest w grupie 140 pkt. (sumarycznie 510). Wskaźniki przywołane powyżej z całą pewnością nie są doskonałą miarą aktywności czy jakości pracy badawczej jednak pokazują pewien jej trend. Szczególnie istotna jest w mojej ocenie liczba cytowań, która oczywiście zmienia się i dla świeżo opublikowanych prac nie będzie zbyt wysoka, jednak po jakimś czasie powinna się zwiększać. W przypadku przedstawianego osiągnięcia największą liczbę cytowań ma pozycja najstarsza z 2009, którą zacytowane 23 razy (baza Scopus, stan na 20/03/2024) a po odjęciu autocytowań 17. To bardzo przeciętny, by nie powiedzieć słaby wynik biorąc pod uwagę zarówno czas, który minął od ukazania się tej publikacji, jak i jej ważną pozycję w przedstawianym osiągnięciu naukowym Habilitanta.

Autoreferat jest przejrzysty i choć można doszukać się w nim literówek, czy też pewnych nieścisłości związanych prawdopodobnie z szybkim przygotowywaniem materiałów, całość jest czytelna i stanowi odpowiednio przygotowany przewodnik po pracach oryginalnych. Osobiście nieco więcej uwagi przywiązałbym do strony graficznej, bo choć z zawartych w autoreferacie schematów można wyczytać odpowiednie informacje, to jednak właściwa dbałość Autora o szczegóły pozwala sprawnie poruszać się czytelnikowi po materiale (np. brak odniesienia do Schematu 2 w wersji angielskiej). Sama tematyka podjęta przez dr. Malinowskiego lokuje się w głównym nurcie chemii organicznej, a ściśle syntezy organicznej i to stanowi główne dokonanie badawcze prac Habilitanta. Uzyskane w trakcie pracy pochodne były częściowo poddane testom aktywności biologicznej, czy też wykorzystane jako ligandy dla metali przejściowych. Oba te aspekty realizowane były we współpracy z innymi ośrodkami, co należy uznać za pozytyw.

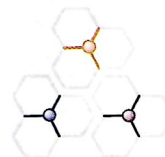
Samo osiągnięcie habilitacyjne to zestaw opublikowanego materiału, który można podzielić na dwie składowe - ściśle syntetyczną (**P3, P4, P6, P7 i P9**), prowadzącą do określenia warunków umożliwiających powstanie oczekiwanych pochodnych, oraz na ukierunkowaną syntezę w kierunku optymalizacji/określenia aktywności biologicznej uzyskiwanych pochodnych (**P1, P5 i P8**). Dołączone do osiągnięcia naukowego zgłoszenie patentowe (**P2**; 2009 rok) również koncentruje się na połączeniu planowanej syntezy z zarejestrowaną odpowiedzią biologiczną, a sam patent dokumentuje obserwacje bazujące na podejściu opisanym w publikacji **P1**. Analizując przedstawione wyniki da się zauważyć konsekwencję i systematyczność w prowadzonych pracach, które bazują na oryginalnie opracowanej ścieżce otrzymywania pochodnych chinazolin/chinazolinonu i ftalazolin/ftalazolinonu oraz ich analogów heterocyklicznych poprzez stopniową modyfikację podstawień. Dzięki temu szkielety heterocykliczne zostały podstawione na dostępnych atomach azotu (**P1, P2, P3, P4**), w różnych warunkach, poczynając od klasycznego wykorzystania zdeprotonowanego azotu jako nukleofila (**P1, P2, P3**) czy poprzez wykorzystanie reakcji Mitsunobu (**P4**). Modyfikacje, choć głównie bazujące na uzyskaniu *N*-podstawionych pochodnych, zostały poszerzone o podstawienie na atomach węgla z wykorzystaniem reakcji katalitycznych (**P6, P8**), a stosując reakcję Fridländera możliwe było rozszerzenie dostępnej chmury π pierścienia heterocyklu (**P7**). Uzyskane przez Habilitanta szkielety podstawionych ftalazynonów zostały zbadane pod kątem właściwości przeciwbólowych na bazie testów typu 'hot plate' oraz 'tail flick' (**P1, P2**), czy przeciwnowotworowych na liniach komórkowych (**P5 i P8**), a uzyskane wyniki pokazały pewne działanie w spodziewanym kierunku, zarówno w odniesieniu do działania przeciwbólowego, jak i przeciwnowotworowego. Ze względu na fakt, że materiał zawarty w monotematycznym cyklu został zrecenzowany przez zewnętrzne gremia w trakcie procesu publikacyjnego ograniczę się w swoich dalszych komentarzach do kilku konkluzji, a pominię omówienie szczegółów zawartych w każdej z publikacji.

Tak jak wspomniałem powyżej, zawarte w cyklu publikacje koncentrują się w głównej mierze na aspektach syntetycznych i to jest wiodący wkład Habilitanta w ich realizację, który bardzo mocno jest osadzony w chemii organicznej, w której się specjalizuje. Mam jednak pewne wątpliwości z uznaniem zawartych tam konkluzji za osiągnięcie naukowe '(...), *stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny*' (Ustawa Prawo o Szkolnictwie Wyższym z 20 lipca 2018 r. roz. 3, art. 219, ust. 1, pkt 2). Z przedstawionych wyników kształtuje się obraz systematycznych prac koncentrujących się na wykorzystaniu podstawowych w chemii organicznej przemian, dzięki którym możliwe było uzyskanie zaplanowanych pochodnych i z punktu widzenia metodologii syntetycznej trudno jest mówić o istotnym wkładzie w dyscyplinę. To zasadniczo optymalizacja warunków z wykorzystaniem znanego podejścia, co w żadnym stopniu nie jest rzeczą nieodpowiednią, jednak w takiej sytuacji spodziewać chcielibyśmy się pewnego celu poszerzającego naszą wiedzę czy też rozumienie zagadnień kluczowych dla danej dyscypliny w grupie nauk przyrodniczych. I owszem Habilitant wprowadza uzyskane przez siebie pochodne do badań nad aktywnością biologiczną, jednak i tutaj praca kończy się na stwierdzeniu występowania efektu, czy to przeciwbólowego czy

prof. dr hab. Miłosz Pawlicki
Zespół Funkcjonalnych Materiałów Organicznych
Zakład Chemii Organicznej, Wydział Chemii
Gronostajowa 2, 30-387 Kraków
tel. +48 12 686 2452
email: pawlicki@chemia.uj.edu.pl
www: <http://mjplab.org/>

przeciwdziałającego rozwojowi tkanki nowotworowej. Niestety za tymi badaniami, które nazwać można pilotażowymi nie poszły dalsze kroki, które pozwoliłyby na optymalizację zaobserwowanego efektu. Należy podkreślić, efektu ze wszech miar spodziewanego. Wszak szkielety heterocykliczne benzodiazyn typu chinazolionu i ftalazynonu to od kilkudziesięciu lat obiekt badań w tym zakresie o czym sam Habilitant wspomina kilkakrotnie w swoich publikacjach, a także w autoreferacie. Z przykrością stwierdzam, że Habilitant nie poszerzył swoich badań nad modyfikacjami strukturalnymi w celu optymalizacji efektu, a spoglądając na rozpiętość czasową realizacji badań stanowiących podstawę rozprawy habilitacyjnej można się spodziewać takiego rozszerzenia aktywności i głębszego zrozumienia zaobserwowanych właściwości. Niestety Autor nie pokusił się o głębsze przeanalizowanie uzyskanych wyników i trudno jest jednoznacznie ocenić znaczenie czy też wpływ na dziedzinę szczególnie, że opublikowane przez Habilitanta wyniki nie rezonują w środowisku, co można wnioskować z liczby cytowań niezależnych.

Pozostała aktywność naukowa

Zgodnie z ustawą Prawo o Szkolnictwie Wyższym z 20 lipca 2018 r. roz. 3, art. 219, ust. 1, pkt 3 stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

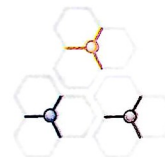
wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Analizując przedstawiony wniosek należy stwierdzić, że dr Malinowski to umiarkowanie aktywny badacz, który mimo znaczącego czasu poświęconego na działalność badawczą (obrona doktoratu w 2003 roku) legitymuje się skromnym dorobkiem, na który, poza 9 pozycjami włączonymi w osiągnięcie habilitacyjne, składa się 12 publikacji (3 przed uzyskaniem stopnia doktora) opublikowanych w czasopiśmie bardzo specjalistycznych o ograniczonej rozpoznawalności. Wszystkie 20 publikacji z całkowitego dorobku ukazały się w latach 1999-2022, czyli średnio poniżej 1 publikacji rocznie (0.870). To bardzo przeciętny, by nie rzec słaby wynik, który plasuje aktywność habilitanta w kontekście produktywności naukowej w zdecydowanie dolnej części oczekiwań i wymagań stawianych rozprawom habilitacyjnym. Ponadto należy podkreślić, że od momentu ukazania się pracy z 2022 roku (oficyna MDPI, *Molecules*) dr Malinowski nie opublikował żadnego materiału (stan na 20/03/2024) w czasopiśmie indeksowanym w typowych dla dziedziny bazach danych (Scopus, Web of Knowledge). Nie ma nic zdrożnego w oszczędnym publikowaniu, wszak wiadomym jest, że badania naukowego potrzebują czasu i skupienia. Jednak powinno się to przekładać na oddziaływanie na społeczność naukową, a również na rozpoznawalność czasopism, w których obserwacje się ukazują, mierzoną niedoskonałym, ale powszechnie zaakceptowanym kryterium, jakim jest współczynnik wpływu czasopism, oraz liczba cytowań niezależnych. Według obowiązującej listy ministerialnej czasopisma, w których ukazały się publikacje Habilitanta w głównej mierze zostały zakwalifikowane do grupy 40 pkt. (7) i 70 pkt. (10). Pozostałe 3 pozycje są w grupie 140 pkt. Choć jest to czasopismo z grupy uznawanej za drapieżne. Opublikowane prace (*podawane za wnioskiem*) mają sumaryczny współczynnik wpływu (IF na rok publikacji) równy 40.342, co daje średnio na publikację (bez zgłoszenia patentowego) 2.017. To wynik, który uznać należy za słaby

prof. dr hab. Miłosz Pawlicki
Zespół Funkcjonalnych Materiałów Organicznych
Zakład Chemii Organicznej, Wydział Chemii
Gronostajowa 2, 30-387 Kraków
tel. +48 12 686 2452
email: pawlicki@chemia.uj.edu.pl
www: <http://mjplab.org/>

5

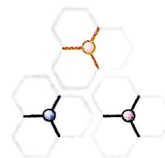
i nie powinien być uznawany za wystarczający, a jeżeli w ogóle miałby być rozpatrywany, to jako wynik z pogranicza akceptowalności dla postępowań habilitacyjnych. W dotychczasowej pracy dr Malinowski był głównym wykonawcą w dwóch grantach badawczych kierowanych przez promotora Jego rozprawy doktorskiej prof. Epszajna (samodzielnie, 2005-2008; MNiSW) oraz we współpracy z ośrodkiem francuskim (dr hab. Yvan Six; CNRS Gif-sur-Yvette) uzyskany w ramach programu POLONIUM. Ponadto Habilitant był zaangażowany w realizację projektu OPUS kierowanego przez prof. dr. hab. Jarosława Lewkowskiego (Uniwersytet Łódzki, 2015-2018). W ramach pracy badawczej realizował również dwa wewnętrzne projekty naukowe (Uniwersytet Łódzki) jako główny wykonawca. W dorobku brak jest uzyskanego zewnętrznego finansowania na prowadzone przez siebie badania pomimo szeregu przygotowanych wniosków zarówno samodzielnych (jako Kierownik, 1), jak i we współpracy (główny wykonawca/wykonawca, 4). Finansowania nie uzyskały również wnioski składane przez Habilitanta w ramach programu IDUB realizowanego na Uniwersytecie Łódzkim. W dorobku Habilitanta brak jest długoterminowego stażu w ośrodku innym niż macierzysty, czy to krajowym czy zagranicznym. Odbił on dwa krótkie, tygodniowe staże w laboratorium dr. Yvan Six w roku 2008 i 2009, co było częścią realizowanego projektu POLONIUM. W tym samym laboratorium kierowanym przez dr. Yvan Six Habilitant spędził 2 miesiące w roku 2016. To niezwykle skromne i niewystarczające doświadczenie w realizacji zadań dla innej jednostki naukowej, szczególnie że w dorobku naukowym dr. Malinowskiego nie ma publikacji z opiekunem wspomnianych pobytów we Francji. To niezwykle zaskakujące szczególnie, że można zauważyć, że współpraca jest długotrwała. To skłania do wniosku, że wspomniany na początku tej części recenzji punkt nie został spełniony. Habilitant nie przedstawia żadnej aktywności recenzenckiej wykonywanej dla oficyn wydawniczych o zasięgu międzynarodowym. Brak jest również doświadczenia w ocenie wniosków badawczych dla agencji krajowych czy zagranicznych.

Spoglądając na aktywność konferencyjną, można zauważyć imponującą liczbę wystąpień posterowych (we wniosku doliczyłem się ich ok. 45, wszystkie po uzyskaniu stopnia doktora). To przyznam bardzo dużą aktywność pozwalającą na regularne kontakty z innymi naukowcami z różnych obszarów. Habilitant regularnie uczestniczył (2012-2018) w międzynarodowym sympozjum *'Advances in the Chemistry of Heteroorganic Compounds'* organizowanego przez Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN w Łodzi we współpracy z Uniwersytetem Łódzkim (prezentacje posterowe). Na każdym z tych spotkań prezentował od 1 do 4 posterów stąd też trudno jest mi jednoznacznie ocenić, czy były to udziały osobiste czy też dr Malinowski był ich współautorem, a prezentacja należała do innego z Autorów. Niestety Habilitant nie rozróżnia tych aspektów w swoim wniosku, co uniemożliwia jednoznaczną ocenę tego kluczowego jak się okaże poniżej, aspektu. Dr Malinowski również aktywnie uczestniczył w zjazdach krajowych organizowanych przez Polskie Towarzystwo Chemiczne, jednak i tutaj dominują wystąpienia posterowe, a ich autor prezentujący nie jest do końca czytelnie wyszczególniony. Dotarłem do zjazdu PTChem z 2018 roku (informacje dostępne na stronie WWW) gdzie dr Malinowski ma uczestnictwo posterowe jednak autorem prezentującym była p. Diana Rogacz. To stawia pod znakiem zapytania rodzaj uczestnictwa w samej konferencji. Podobnie ma się sprawa dotycząca komunikatów ustnych na konferencjach krajowych i zagranicznych. To niezwykle istotny aspekt pracy badawczej, pozwalający na rozpowszechnienie swoich pomysłów/wyników w społeczności naukowej a dodatkowo będący wyznacznikiem

prof. dr hab. Miłosz Pawlicki
Zespół Funkcjonalnych Materiałów Organicznych
Zakład Chemii Organicznej, Wydział Chemii
Gronostajowa 2, 30-387 Kraków
tel. +48 12 686 2452
email: pawlicki@chemia.uj.edu.pl
www: <http://mjplab.org/>

rozpoznawalności w środowisku. We wniosku można znaleźć jednak tylko jeden komunikat ustny z roku 2012 wygłoszony na 29 Wiosennym Zjeździe Sekcji Studenckiej PTChem. Przyznam, że zaintrygował mnie ten komunikat i po sprawdzeniu okazało się, że autorem prezentującym był p. Kamil Gwóźdź, a Habilitant jest tam jednym z trzech współautorów (dane za książką abstraktów dostępnej na stronie *Sekcji Młodych PTChem, Zjazdu Wiosenne*). Nie jest zaskoczeniem, że na zjeździe studenckim/doktoranckim aktywny udział bierze student, ale jednak nie powinno to być przez Habilitanta wliczane do własnego dorobku konferencyjnego nawet jeżeli jest się współodpowiedzialnym za prezentowane wyniki. Tutaj kluczowe są prezentacje osobiste zarówno zgłaszana samodzielnie (*contribution talks*) czy na zaproszenie (*invited, keynote* itd.). W tym aspekcie trudno dorobek Habilitanta uznać za zadowalający czy oczekiwany na Jego obecnym etapie kariery zawodowej, zwłaszcza w związku z pewnym nieścisłym/nieprecyzyjnym przedstawianiem zawartych w tej części wniosku informacji.

Osiągnięcia Dydaktyczne

Aktywność dydaktyczna dr. Malinowskiego koncentrowała się na pracy w ramach Katedry Chemii Organicznej Wydziału Chemii, Uniwersytetu Łódzkiego. W ramach swojej pracy dydaktycznej prowadził szereg zajęć konwersatoryjnych (*chemia organiczna, chemia środków zapachowych, substancje psychoaktywne, wstęp do chemii organicznej*) czy laboratoryjnych dla studentów Wydziału Chemii (m.in. pracownia specjalistyczna, pracownia magisterska) czy Wydziału Biotechnologii (m.in. biochemia, substancje psychoaktywne). W swoim dorobku Habilitant ma również wykłady z chemii organicznej (kurs podstawowy) czy też koncentrujący się na zagadnieniach zaawansowanych (kurs prowadzony dla specjalizacji). Aktywnie uczestniczył w opracowaniu programu zajęć laboratoryjnych i wykładu przygotowywanych dla studentów specjalizacji czy też Nowoczesnych metod badań substancji chemicznych. W latach 2017-2021 prowadził także zajęcia dla słuchaczy Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców. W swoim dorobku ma również doświadczenie w prowadzeniu zajęć lekcyjnych dla szkoły średniej. Aktywnie opiekował się studentami ostatnich lat będąc promotorem (7) lub opiekunem naukowym (15) prac magisterskich, czy też promotorem prac licencjackich (17). Ponadto był promotorem pomocniczym w jednym przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia doktora nauk chemicznych na Uniwersytecie Łódzkim, a obecnie (od 2021) jest promotorem pomocniczym w przewodzie prowadzonym w Uniwersytecie Jana Długosza w Częstochowie. W Jego dorobku dydaktycznym można również dostrzec bardzo aktywny udział w ocenie prac licencjackich (28) oraz magisterskich (6) w roli recenzenta. Podsumowując, działalność dydaktyczna dr. Zbigniewa Malinowskiego jest właściwa i wpisuje się w wymagania stawiane postępowaniom habilitacyjnym.

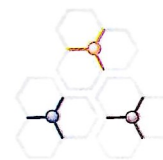
Osiągnięcia organizacyjne

Dr Zbigniew Malinowski aktywnie uczestniczył w pracach swojej jednostki macierzystej, ale również brał udział w pracach Polskiego Towarzystwa Chemicznego w trakcie organizacji 43 Zjazdu PTChem w Łodzi (2000) czy też był w Komitecie organizacyjnym *French-Polish Conference on Organic Chemistry* (2018) (Uniwersyt Łódzki). Jest aktywnym członkiem Polskiego

prof. dr hab. Miłosz Pawlicki
Zespół Funkcjonalnych Materiałów Organicznych
Zakład Chemii Organicznej, Wydział Chemii
Gronostajowa 2, 30-387 Kraków
tel. +48 12 686 2452
email: pawlicki@chemia.uj.edu.pl
www: <http://mjplab.org/>

7

Towarzystwa Chemicznego. W ramach pracy w jednostce macierzystej aktywnie uczestniczył w ewaluacji wewnętrznych wniosków badawczych składanych w projekcie ID.UB (UŁ) oceniając projekty w programie studenckim i doktoranckim. W działalności organizacyjnej dr Malinowski koncentrował się na organizacji przestrzeni niezbędnej do właściwego funkcjonowania Katedry Chemii Organicznej rodzimego Wydziału i jej wyposażenia. Aktywnie uczestniczył w organizacji i modernizacji Wydziału w zakresie kontaktów elektronicznych m.in. w ramach USOS oraz Multiportalu. Za swoje osiągnięcia był kilkakrotnie wyróżniony nagrodami zespołowymi Rektora UŁ oraz jedną nagrodą indywidualną Rektora UŁ za osiągnięcia organizacyjne (2019). Podsumowując, działalność organizacyjna dr. Zbigniewa Malinowskiego jest zadowalająca i pokazuje zaangażowanie w funkcjonowanie Uczelni i Wydziału, których jest pracownikiem.

Wnioski końcowe

Przedstawiony do oceny wniosek habilitacyjny dr. Zbigniewa Malinowskiego podsumowuje Jego ponad dwudziestoletnią pracę akademicką, dzieląc ją na poszczególne składowe przypisane aktywności w tym środowisku, tj. naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Szczegółowa analiza przedstawiona powyżej pokazuje jednoznacznie nierównomierność wszystkich tych składowych w dorobku Pana dr. Malinowskiego. W stopniu właściwym na etapie wnioskowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego należy ocenić część dydaktyczną, gdzie bardzo jasno widać aktywność Habilitanta oczekiwaną na tym etapie kariery zawodowej, a potwierdzoną zaangażowaniem w kształcenie studentów, ale również proponowaniem własnych zajęć. Działalność organizacyjna spełnia wymagania dla kandydatów starających się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, a z zawartych we wniosku informacji wyłania się obraz aktywnego uczestnictwa w życiu Wydziału i Uniwersytetu. Najsłabiej wypada tutaj jednak dorobek naukowy, który uznać należy za nieadekwatny do wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Jak przedstawiono powyżej w części analizy związanej z aktywnością badawczą (czy to w odniesieniu do osiągnięcia naukowego czy całkowitej działalności naukowej) dr Zbigniew Malinowski nie spełnia w sposób wymagany kryteriów kluczowych dla nadania stopnia doktora habilitowanego. Brak udokumentowanego publikacyjnie aktywnego działania na rzecz innej jednostki badawczej to jedna z negatywnie ocenianych składowych. Analiza przedstawionego we wniosku uczestnictwa w zjazdach naukowych pokazuje w sprawdzonych przypadkach niespójność zadeklarowanej formy z rzeczywistym uczestnictwem. To stawia pod znakiem zapytania pozostałe z wykazanych udziałów w konferencjach i zjazdach naukowych. Abstrahując od tego, samo osiągnięcie naukowe nie spełnia wymogów stawianych aktywności badawczej dla wniosku habilitacyjnego, co zostało zawarte w przedstawionej powyżej opinii.

W związku z powyższą analizą i przedstawionymi w niej konkluzjami **nie popieram wniosku dr. Zbigniewa Malinowskiego o nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego.**

Kraków, 25/03/2024

Miłosz Pawlicki

